

't Werd menens in Middelstum 3 het slotakkoord.

Hierbij het slotdeel van mijn driedelig verzonnen verhaal over Middelstum in aardbevingsgebied. De realiteit wordt zwaar overtroffen. Wie dit leest zal zich kunnen indenken hoe erg het is om jarenlang met de angst voor en de gevolgen van aardbevingen te moeten omgaan. De afloop is goed, hopelijk in werkelijkheid ook, al zullen de sporen nooit helemaal uitgewist worden.

Drie jaar na de apocalyps de rampspoed is het tij gekeerd Uit alle hoeken van 't land en de wereld kwam bijstand vloeiden donaties toe zelfs van nazaten uit rijke families die ooit het dorp bewoonden en het glorieus verhieven zoals de adellijke geslachten Van Ewsum en Lewe Alles werkte mee om de reconstructie en uitbreiding gestalte te geven sporen van het verderf uit te wissen

Het stratenplan werd teruggebracht in de oude staat Aan het grote meer kwamen huizen en een paviljoen Veel neringdoenden vestigen zich nu in deze groeikern Er wordt een groot festijn op touw gezet om te vieren

en te gedenken Als afsluiting worden de slachtoffers herdacht en speelt het eigen fanfarekorps Concordia Bij het horen van de namen de plechtige melodieën de koperen blaasinstrumenten is iedereen geroerd 't Voelt als de ommekeer waarop elk zich verheugde Mannen vrouwen inwendig schreien ze van vreugde

Er zijn getroffen en die op meerdere gedachten hinken Blij vertoornd of bedroefd heel wat traantjes wegpinken Dan klinkt vanaf de toren als hoopvol signaal klokgebeier de Hemony-beiaard laat zijn volle klanken weer schallen zuiver klingelend als vanouds galmen naar alle kanten Middelstum het opmerkelijke schone dorp van inwoning voor diegenen die er lang leefden tussen hopen en vrezen met veel angst en beven is als een feniks uit de as herrezen

Bron: Peter Pruiksmā (7 november 2018) 📷 Archief